

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση αυτή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 του Συμβουλίου και της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, στο μέτρο που το όνομα της προσφεύγουσας συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο φυσικών και νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύθηκαν κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ζητεί, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, να κηρυχθεί ανεφάρμοστο το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των αιτημάτων της.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός και η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκαν κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας της και του δικαιώματός της σε αποτελεσματική έννομη προστασία, δεδομένου ότι οι λόγοι που προέβαλε το Συμβούλιο δεν είναι επαρκείς ώστε να αντιληφθεί τη βάση επί της οποίας συμπεριλήφθηκε το όνομά της στον επίμαχο κατάλογο και δεσμεύθηκαν ακολούθως τα περιουσιακά στοιχεία της. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν της κοινοποίησε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ή έγγραφο από τον φάκελο στον οποίο στηρίχθηκε το Συμβούλιο και ότι, συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να αντικρούσει αποτελεσματικώς τη συμπεριληψη του ονόματός της στον επίμαχο κατάλογο.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη συμπεριληψη του ονόματός της στον επίμαχο κατάλογο και/ή ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την εκτίμηση της πληρώσεως ή μη των προϋποθέσεων αυτών. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν «ανήκει ούτε ελέγχεται» από οντότητα που συμμετέχει, συνδέεται άμεσα ή παρέχει στήριξη στις φερόμενες πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων κατά την έννοια που αποδίδεται στους όρους «ανήκει ή ελέγχεται» με την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2009, στην υπόθεση T-246/08, Melli Bank κατά Συμβουλίου (*).

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου και/ή το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου είναι παράνομα διότι είναι διατάξεις αναγκαστικού δικαίου και επιβάλλουν στο Συμβούλιο να συμπεριλαμβάνει στον επίμαχο κατάλογο κάθε θυγατρική περιλαμβανόμενης μητρικής εταιρείας.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη συμπεριληψη της μητρικής εταιρείας της στον επίμαχο κατάλογο και/ή ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την εκτίμηση της πληρώσεως ή μη των προϋποθέσεων αυτών. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αν γίνει δεκτή η προσφυγή της μητρικής εταιρείας της κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1100/2009 του Συμβουλίου (3) στην υπόθεση T-35/10 (4) και κατά της αποφάσεως 2008/475/ΕΚ του Συμβουλίου (7), στην υπόθεση T-390/08 (8), πρέπει να ακυρωθούν ο εκτε-

λεστικός κανονισμός (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου και η απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου στο μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η συμπεριληψη της στον επίμαχο κατάλογο και η δέσμευση όλων των περιουσιακών στοιχείων της παγκοσμίως δεν έχει λογική σχέση με τον σκοπό που επιδιώκει το Συμβούλιο και προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας της. Επιπροσθέτως, υποστηρίζει ότι τα επιβληθέντα περιοριστικά μέτρα είναι δυσανάλογα, καθώς προκαλούν σημαντική ζημία στην προσφεύγουσα και δεν είναι τα λιγότερο περιοριστικά μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν εις βάρος της.

- (1) Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39).
- (2) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2010, L 195, σ. 25).
- (3) Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2007, L 103, σ. 1).
- (4) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-246/08 και T-332/08, Melli Bank κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2009, σ. II-2629), κατά της οποίας εκκρεμεί αναίρεση, στην υπόθεση C-380/09 P, Melli Bank κατά Συμβουλίου (ΕΕ 2009, C 282, σ. 30).
- (5) Κανονισμός (ΕΚ) 1100/2009 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2009, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση της απόφασης 2008/475/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 303, σ. 31).
- (6) Υπόθεση T-35/10, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου (ΕΕ 2010, C 100, σ. 47).
- (7) Απόφαση του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, ΕΕ 2008, L 163, σ. 29.
- (8) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2009, T-390/08, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2009, σ. II-3967, κατά της οποίας εκκρεμεί αναίρεση, στην υπόθεση C-548/09 P, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, ΕΕ 2010, C 80, σ. 10.

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2010 — Persia International Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-493/10)

(2010/C 328/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Persia International Bank plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Gadhia, S. Ashley, Solicitors, D. Anderson, QC και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την παράγραφο 2, του πίνακα Β, του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου (1), στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

- να ακυρώσει την παράγραφο 4, του πίνακα Β, του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ⁽²⁾, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να κηρύξει ανεφάρμοστο επί της προσφεύγουσας το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου ⁽³⁾ και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση αυτή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 του Συμβουλίου και της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, στο μέτρο που το όνομα της προσφεύγουσας συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο φυσικών και νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύθηκαν κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ζητεί, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, να κηρυχθεί ανεφάρμοστο το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου.

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι πανομοιότυπα ή παρεμφερή με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-492/10, Melli Bank κατά Συμβουλίου.

-
- ⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2010, L 195, σ. 25).
- ⁽²⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2007, L 103, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2010 — Bank Saderat Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-494/10)

(2010/C 328/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Saderat Iran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Gadhia, S. Ashley, Solicitors, D. Anderson, QC και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 5, του πίνακα Β, του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

- να ακυρώσει την παράγραφο 7, του πίνακα Β, του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ⁽²⁾, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση αυτή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 του Συμβουλίου και της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, στο μέτρο που το όνομα της προσφεύγουσας συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο φυσικών και νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύθηκαν κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

Οι τρεις λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με τον πρώτο, τον δεύτερο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως στην υπόθεση T-492/10, Melli Bank κατά Συμβουλίου.

-
- ⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2010, L 195, σ. 25).
- ⁽²⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39).

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2010 — Bank Saderat κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-495/10)

(2010/C 328/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Saderat plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Gadhia, S. Ashley, Solicitors, D. Anderson, QC και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 5, του πίνακα Β, του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει την παράγραφο 7, του πίνακα Β, του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ⁽²⁾, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να κηρύξει ανεφάρμοστο επί της προσφεύγουσας το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου ⁽³⁾ και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.